

Dosarul nr. 2ra-1781/21
2-20096650-01-2ra-25102021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Furdui)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, V. Buhnaci, D. Dulghieru)

DECIZIE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Aliona Miron
Anatolie Țurcan
Liliana Catan
Victor Boico

examinând recursurile declarate de Ministerul Justiției și Iuri Sorochin,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Iuri Sorochin
împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea
în termen rezonabil a cauzei civile și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost
respinse apelurile declarate de către Iuri Sorochin și Ministerul Justiției și a fost
menținută hotărârea din 29 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 11 august 2020 Iuri Sorochin a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen
rezonabil a cauzei civile și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 14 septembrie 2016, a depus la
Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva SRL
„Alivic-Cons” cu privire la rezilierea contractului, repararea prejudiciului material și
încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată. Prin hotărârea din 22 august 2017 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, menținută prin decizia din 26 martie 2019 a
Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de către
el.

A susținut că ulterior, prin decizia din 04 decembrie 2019 a Curții Supreme de
Justiție, a fost casată decizia instanței de apel și a fost restituită cauza spre rejudecare în
instanța de apel, în alt complet de judecată. Prin decizia din 18 februarie 2020 a Curții
de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Iuri Sorochin și a fost menținută
hotărârea primei instanțe, iar, prin decizia din 21 octombrie 2020 a Curții Supreme de
Justiție, a fost casată decizia instanței de apel și a fost trimisă cauza spre rejudecare în

instanța de apel, în alt complet de judecată.

Reclamantul a invocat că instanțele de judecată au tergiversat examinarea cauzei timp de 4 ani, în condițiile în care cauza s-a aflat spre examinare de două ori la Curtea de Apel Chișinău și de două ori la Curtea Supremă de Justiție, iar până în prezent, dosarul se află în examinare.

A notat că, în temeiul Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiției, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare și suportarea costurilor și cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului.

A indicat că, cauza sa se află spre examinare timp de 4 ani, fiind în curs de examinare, fapt care îi provoacă suferință, fiind în suspans. Făcând trimitere la practica CtEDO, consideră că suma de 190 000 de lei pentru repararea prejudiciului moral cauzat în urma tergiversării examinării cauzei ar fi una echitabilă.

Sorochin Iuri a solicitat constatarea încălcării dreptului său la judecarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea din bugetul de stat a sumei de 190 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Iuri Sorochin, a fost constatată încălcarea dreptului lui Iuri Sorochin la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile, la cererea de chemare în judecată depusă de către Iuri Sorochin împotriva SRL „Alivic-Cons” cu privire la rezilierea contractului și încasarea sumei, a penalității și a cheltuielilor de judecată și a fost încasată de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Iuri Sorochin suma de 10000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea a fost respinsă.

La 05 februarie 2021 Ministerul Justiției a declarat apel nemotivat, iar la 09 aprilie 2021 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

La 09 februarie 2021 Iuri Sorochin a declarat apel nemotivat, iar la 26 mai 2021 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe în partea acordării prejudiciului moral și emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de către Iuri Sorochin și Ministerul Justiției și a fost menținută hotărârea din 29 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 07 octombrie 2021 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța de apel eronat a interpretat prevederile Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a

cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011.

A invocat că examinarea cauzei în termen rezonabil este doar una din componentele dreptului la un proces echitabil, prin urmare, nu poate prevala asupra acestuia din urmă. În acest sens, necesitatea respectării termenului rezonabil a procesului de judecată nu poate justifica limitarea altor drepturi prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

A susținut că, reieșind din conținutul raportului motivat înregistrat la Ministerul Justiției, făcând o apreciere a tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, se constată un comportament pasiv din partea reclamantului, iar, prelungirea perioadei de examinare a cauzei s-a datorat exercitării căilor de atac de către părți, depunerea cererilor de amânare de către ambele părți, cererilor de reclamare a probelor, cererilor de recuzare. În conformitate cu art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale.

Recurentul a afirmat că, însăși respectarea întocmai a procedurii din partea instanțelor de judecată, cu asigurarea respectării drepturilor participanților la proces, nu poate fi privită drept „tergiversare a examinării cauzei”, motiv din care nu pot fi reținute argumentele intimatului.

La 21 noiembrie 2021, Iuri Sorochin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea acordării prejudiciului moral și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea reparării prejudiciului moral, deoarece conform practicii Curții Supreme de Justiție, în asemenea cauze, instanțele judecătorești au acordat un prejudiciu moral mai mare.

A susținut că încălcarea termenului rezonabil de judecare a cauzei nu îi poate fi imputată, or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a remarcat că întoarcerea la reexaminare a cauzei este omisiunea anume a instanței de judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 14 iulie 2021.

Potrivit scrisorii nr. 13504, decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa lui Iuri Sorochin și a Ministerului Justiției la data de 19 august 2021 (f.d. 216, volumul I), însă, lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia.

Astfel, recursurile declarate la 07 octombrie 2021 și respectiv, 21 noiembrie 2021, sunt în termen.

La data de 25 octombrie 2021, copia recursului declarat de Ministerul Justiției a fost expediată în adresa lui Iuri Sorochin, (f.d. 10, 13 volumul II), iar la 24 noiembrie 2021 copia recursului declarat de ultimul a fost expediată în adresa Ministerului Justiției (f.d. 18-19, volumul II), cu înștiințarea despre depunerea referinței.

Referințe nu au fost depuse.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 16 februarie 2022 a considerat recursurile admisibile și a

dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursurile se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursurile declarate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției urmează a fi respins, iar recursul declarat de Iuri Sorochin urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei hotărâri noi, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Din materialele cauzei rezultă că la data de 14 septembrie 2016, Iuri Sorochin s-a adresat la Judecătoria sect. Buiucani mun. Chișinău cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Alivec-Cons” cu privire la rezilierea contractului de procurare a capacelor de beton pentru gard, recuperarea prejudiciului material cauzat în mărime de 12 450 de lei, încasarea penalității în mărime de 112 050 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 22 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea depusă de Iuri Sorochin a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 19 septembrie 2017, Iuri Sorochin a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Iuri Sorochin și a fost menținută hotărârea din 22 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 15 iulie 2019, Iuri Sorochin a declarat recurs împotriva deciziei din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 04 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Iuri Sorochin și a fost casată decizia din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Drept temei de casare a deciziei instanței de apel, instanța de recurs a remarcat că atât prima instanță, cât și instanța de apel, nu au determinat corect obiectul supus examinării în cazul litigiului dedus judecării, concluzionând că instanța de apel nu a elucidat aspectele importante pentru soluționarea justă a cauzei, fapt ce a determinat casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare.

Prin decizia din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Iuri Sorochin și a fost menținută hotărârea din 22 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 05 august 2020 Iuri Sorochin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

Prin decizia din 21 octombrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Iuri Sorochin și a fost casată decizia instanței de apel, cauza fiind restituită spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, din

motivul examinării cererii de apel în lipsa apelantului, care nu a fost citat în modul corespunzător.

În prezent cauza civilă se află pe rol la Curtea de Apel Chișinău, pentru examinarea acesteia în ordine de apel.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Sorochin Iuri a solicitat constatarea încălcării dreptului său la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile și încasarea din bugetul de stat a sumei de 190 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prima instanță, fiind investită cu examinarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii depusă de Iuri Sorochin și a constatat încălcarea dreptului lui Iuri Sorochin la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile, la cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Sorochin împotriva SRL „Alivic-Cons” cu privire la rezilierea contractului și încasarea sumei, a penalității și a cheltuielilor de judecată, fiind încasată de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Iuri Sorochin suma de 10000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest acțiunea fiind respinsă.

Instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelurilor declarate de către Iuri Sorochin și Ministerul Justiției, a ajuns la concluzia netemeiniciei acestora și a menținut hotărârea primei instanțe.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul litigios, constată că instanțele ierarhic inferioare au apreciat greșit circumstanțele importante pentru justa soluționarea a cauzei, din următoarele motive.

Conform art. 2 din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă.

Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului.

Prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se repară indiferent de vinovăția instanței de judecată, a organului de urmărire penală, a organului responsabil de executarea hotărârilor judecătorești sau a instituției de stat debitoare.

Prejudiciul cauzat de o autoritate publică sau de o autoritate căreia statul i-a delegat atribuții de autoritate publică prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se repară de către stat. Reparația prejudiciului se face de la bugetul de stat.

După repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, statul are drept de regres față de persoana vinovată.

Mărimea reparației prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se stabilește de instanța de judecată în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum și de pretențiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată și a autorităților relevante, de durata încălcării și de importanța procesului pentru reclamant.

Organul care reprezintă statul în instanță de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției.

Art. 5 alin. (1) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 stipulează că, în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparației prejudiciului moral, material, precum și a costurilor și a cheltuielilor de judecată.

În cazul procedurilor civile, data începerii curgerii termenului se apreciază la ziua adresării cererii de chemare în judecată. Data expirării termenului se finalizează cu adoptarea unei hotărâri judecătorești asupra fondului pretențiilor și care a devenit definitivă. Lipsa unei soluții judiciare asupra fondului pretențiilor nu împiedică reclamantul să pretindă încălcarea dreptului la examinarea într-un termen rezonabil. Prin urmare, și procedurile pendinte se iau în considerație.

La aprecierea termenului rezonabil de judecare a cauzei, instanța de judecată trebuie să țină cont de următoarele criterii: complexitatea cauzei, care se apreciază după caz și individual; comportamentul părților, care include aprecierea comportamentului reclamantului și autorităților; miza (interesul) pentru reclamant, care relevă importanța sau scopul pentru persoana care pretinde violarea dreptului său la un termen nerezonabil.

Din punct de vedere al complexității, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Sorochin împotriva SRL „Alivic-Cons” cu privire la rezilierea contractului, repararea prejudiciului material, încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată, nu este una dificilă din punct de vedere factologic sau juridic, având în vedere subiecții în proces, obiectul litigiului, materialul probator și cadrul legal în baza căruia urma a fi verificată temeinicia și legalitatea pretențiilor formulate de reclamant.

În ceea ce privește conduita autorităților naționale, instanța de recurs constată că, deși în cadrul judecării cauzei în prima instanță și în instanța de apel, se înregistrează amânarea ședințelor de judecată, din partea autorităților nu au fost constatate amânări nejustificate ale ședințelor de judecată, iar, numirea ședințelor de judecată, prin prisma raportului motivat întocmit de Curtea de Apel Chișinău cu referire la respectarea termenului de judecare a cauzei civile, a fost stabilită în termeni consecutiv reduși, ședințele fiind stabilite rezonabil, în intervale reduse de timp, cu respectarea echilibrului între drepturile participanților la proces și procedurile ce se impun, astfel, amânările au fost admise întru respectarea exercitării drepturilor procedurale a părților în proces.

După cum a fost constatat supra, cauza civilă se examinează până în prezent în instanța de apel, fiind restituită repetat la rejudecare de către Curtea Supremă de Justiție.

Prima instanță, concluzionând asupra încălcării dreptului lui Iuri Sorochin la judecarea în termen rezonabil a cauzei, a reținut că întinderea duratei de aflare pe rol

până în prezent a cauzei a fost generată de încălcările admise de instanța de apel la emiterea actelor de dispoziție, pe motivul admiterii unor încălcări, inclusiv de ordin procedural, dar nu al complexității inerente a cauzei în sine, din care considerente cauza de două ori a fost restituită spre rejudecare în instanța de apel de către instanța de judecată ierarhic superioară.

La rândul său, Curtea de Apel Chișinău a menționat că este imputabil instanței judecătorești trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel de trei ori, fapt care a condiționat aflarea cauzei spre judecare în ordine de apel de la data de 31 ianuarie 2018 – data primei repartizări a cauzei în apel și până la data de 29 ianuarie 2021 – data pronunțării hotărârii contestate în prezenta cauză, data la care era pendinte cauza în care se pretinde încălcarea termenului rezonabil de examinare, adică o perioadă de trei ani, din patru ani și patru luni.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că sunt eronate argumentele reținute de către instanțele ierarhic inferioare precum că durata de aflare pe rol până în prezent a cauzei a fost condiționată de încălcările admise de către instanța de apel și instanța de recurs, or, trimiterea cauzei spre rejudecare are ca scop respectarea dreptului garantat al părților la un proces echitabil, ce presupune pronunțarea unor hotărâri motivate, întemeiate, clare și înțelese de părțile implicate în litigiu și care să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți (principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84)5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată la 28 februarie 1984 de Comitetul Miniștrilor al Consiliului European).

Procesul echitabil implică asigurarea, garantarea și respectarea principiilor contradictorialității, egalității armelor în proces. Or, dreptul la un proces echitabil, așa cum apare enunțat în cuprinsul art. 6 din CEDO, reprezintă o noțiune vastă, care înglobează garanții procedurale de care se bucură orice persoană în vederea valorificării drepturilor și libertăților sale.

Se reține că, deși rejudecarea a fost necesară, totuși, responsabilitatea acestei necesități nu poate fi imputată lui Iuri Sorochin. Totodată, recurentul se face responsabil pentru unele perioade de amânare a ședințelor de judecată în instanța de apel, formulând cereri de amânare din diverse motive, la fel a înaintat mai multe propuneri de recuzare atât judecătorului raportor, cât și completului de judecată, examinarea cărora a derulat mai mult de 8 luni, cereri ce se soldau cu amânarea ședințelor de judecată, circumstanțe care se iau în calcul la stabilirea cuantumului despăgubirii.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a notat că durata excesiv de lungă a procedurilor s-a datorat și reexaminărilor cazurilor. Curtea a menționat că nu este în poziția de a analiza calitatea practicii judiciare a instanțelor naționale, totuși, consideră că din momentul în care retrimiteria cauzelor pentru reexaminare se datorează unor erori admise de instanțele inferioare, repetarea unor astfel de erori în cadrul unei singure proceduri relevă o deficiență a autorităților (cauzele, *Deservire SRL v. Moldova* nr. r. 17328/04, § 46, 06 octombrie 2009, *Wierciszewska v. Poland*, no. 41431/98, § 46, 25 noiembrie 2003; *Pavlyulynets v. Ukraine*, no. 70767/01, § 51, 6 septembrie 2005).

Cât privește miza pentru reclamant, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că, examinarea cauzei civile

este importantă pentru Iuri Sorochin, care a solicitat apărarea drepturilor sale în calitate de consumator, rezilierea contractului încheiat cu agentul economic și recuperarea prejudiciului material cauzat și încasarea penalității, cauză care până la momentul înaintării prezentei acțiuni, se afla pe rolul instanței de apel, fără a fi luată o soluție definitivă, respectiv creându-i reclamantului o stare de incertitudine și speranță în soluționarea acțiunii și obținerea rezultatului pretins.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că a fost încălcat dreptul lui Iuri Sorochin la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile, la cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Sorochin împotriva SRL „Alivic-Cons” cu privire la rezilierea contractului și încasarea sumei, a penalității și a cheltuielilor de judecată, fiind necesară repararea prejudiciului moral cauzat recurentului prin această încălcare.

Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. Potrivit jurisprudenței CtEDO, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca, partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că suma de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, încasată de către instanțele de judecată, nu este în măsură de a-i atenua lui Sorochin Iurie suferințele cauzate.

Astfel, ținând cont de principiul compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, precum și compensațiile acordate de CtEDO pe categoria dată de litigii, instanța de recurs consideră că suma de 13 000 de lei va constitui o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul cauzat recurentului Sorochin Iuri, fiind echitabilă în raport cu criteriile apreciate supra (miza pentru reclamant, comportamentul părților, bună/reaua-credință) și proporțională suferințelor suportate. Totodată, este excesivă suma de 190 000 de lei solicitată de către Iuri Sorochin cu titlu de prejudiciu moral, pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral în partea ce excede suma de 13 000 de lei urmând a fi respinsă.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Ministerul Justiției și de a admite recursul declarat de Iuri Sorochin, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea lui Iuri Sorochin să fie admisă parțial.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Ministerul Justiției.

Se admite recursul declarat de Iuri Sorochin.

Se casează integral decizia din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 29 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea

de chemare în judecată depusă de către Iuri Sorochin împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile și repararea prejudiciului moral, și se pronunță o hotărâre nouă, prin care:

Se admite parțial acțiunea depusă de către Iuri Sorochin împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile și repararea prejudiciului moral.

Se constată încălcarea dreptului lui Iuri Sorochin la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile, la cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Sorochin împotriva SRL „Alivic-Cons” cu privire la rezilierea contractului și încasarea sumei, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Iuri Sorochin suma de 13 000 (treisprezece mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, acțiunea depusă de către Iuri Sorochin se respinge, ca neîntemeiată.
Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Aliona Miron

Anatolie Țurcan

Liliana Catan

Victor Boico